

Svar (23/12 02)**Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**

Ordningen med forhandling af visse håndkøbslægemidler uden for apotekerne har fungeret siden 1. oktober 2001. På baggrund af det første års erfaring har Lægemedelstyrelsen evalueret ordningen og foretaget en vurdering af, om er grundlag for at foretage tilpasninger af det sortiment, som kan forhandles på de godkendte salgssteder uden for apotekssektoren. Vurderingen er blandt andet sket på baggrund af henvendelser fra henholdsvis fra Dansk Handel og Service og COOP Danmark, som har stillet forskellige konkrete forslag om udvidelser af det sortiment af håndkøbslægemidler, som kan forhandles uden for apotekssektoren.

Efter anbefaling fra Registreringsnævnet har Lægemedelstyrelsen nu besluttet at frigive yderligere et antal håndkøbslægemidler til fri handel. Der er ikke tale om ændringer, der revolutionerer systemet, men om enkelte justeringer af sortimentet. Ændringerne betyder blandt andet, at de godkendte salgssteder fremover vil kunne sælge visse svampemidler til lokal brug, antihistaminer (høfebermidler) samt midler mod forkølelssesår.

Allerede i forbindelse med etableringen af ordningen med salg af lægemidler uden for apotek indgik svampemidler og antivirale midler i den gruppe af lægemidler, som blev overvejet frigivet til salg uden for apotekerne. Registreringsnævnet fandt på dette tidspunkt, at udlevering af disse præparater uden faglig rådgivning var forbundet med en risiko for et forøget salg på forkerte behandlingsindikationer og med en øget resistensudvikling til følge. Derfor blev disse præparater ikke inkluderet i den endelige liste over lægemidler til salg uden for apotek.

Lægemedelstyrelsen oplyser, at der ikke siden den oprindelige afgørelse har fundet yderligere faglige undersøgelser sted. Registreringsnævnet har derimod diskuteret de enkelte præparatgrupper på ny og har på baggrund af de indhøstede erfaringer med forhandling af håndkøbslægemidler uden for apotekerne ikke længere de samme betænkeligheder ved frigivelsen af de omhandlede lægemidler.

Først og fremmest har den tidligere frygt for, at forhandlingen af lægemidler uden for apotekerne generelt ville medføre et forøget forbrug, vist sig at være ubegrundet. Dette fremgår af Lægemedelstyrelsens statistikker over udvik-

lingen i salget af de lægemidler, der i 2001 blev frigivet til salg uden for apoteker.

Med denne erfaring in mente har Registreringsnævnet nu vurderet, at de omhandlede svampemidler og antivirale midler er tilstrækkeligt ukomplicerede at anvende til, at også disse præparater forsvarligt vil kunne forhandles til forbrugerne uden den rådgivning, som kan ydes af det faguddannede personale på apotekerne.

Der er ikke grundlag for at antage, at frigivelsen af svampemidler og antivirale midler til salgssteder uden for apotekssektoren vil medføre et øget salg af disse lægemidler. Dermed vil ændringen ikke indebære en forøget risiko for udvikling af resistens. Lægemedelstyrelsen har desuden oplyst, at de pågældende svampemidler og antivirale midler er rettet mod infektioner med henholdsvis gærsvampe og virus. Problemerne med mulig resistensudvikling er her langt mindre udtalte end ved midler mod bakterielle infektioner.

Jeg kan endelig tilføje, at Lægemedelstyrelsen løbende følger salget af håndkøbslægemidler både på apotekerne og på de godkendte salgssteder uden for apotekssektoren. Skulle der mod forventning ske en kraftig forøgelse af salget – specielt uden for apotekerne, vil Lægemedelstyrelsen naturligvis revurdere sortimentet.

Spm. nr. S 1124

Til indenrigs- og sundhedsministeren (13/12 02) af:

Lone Møller (S):

»Vil ministeren oplyse, hvordan Sundhedsstyrelsen følger op på sager afgjort af Patientklagenævnet, som tildeler en læge en § 6, fordi vedkommende ikke har været tilstrækkelig omhyggelig og samvittighedsfuld ved sin information, samt en indskærpelse om at udvise større omhu i sit fremtidige virke?«

Begrundelse

I forbindelse med debatten om Humlegården fremgår det af medierne, at der er gået meget lang tid, før embedsvæsenet for slet ikke at tale om Sundhedsstyrelsen har reageret. I juli 2001 ligger der en afgørelse i Patientklagenævnet,